

“ஆழ்ந்த அமதி நிலையில் நினவை கபரப்பட்ட உணர்ச்சிகள் கவிதைகள்” என்பர் கவிதையிலாளர். ரஜிதா இராசரத்தினமும் “மணல் கும்பி” என்ற கன்னிக் கவிதைகளோடும் தன் வாழ்வனுபவங்களையெழுந்த அமதி நிலையில் அசைபோட்டு, கவிதைகளாகக் கி உங்கள் முன்தந்துள்ளார்.

வாழ்தல் ஒரு போராட்டம். அது இன்பம் தருவது, சமவளையில் துன்பத்தையும் தருவது. அந்த அலையோட்டத்தில் தான் நாங்கள் வாழப் பழகிக் கொள்கிறோம். கவிஞர் தான் வாழும் சமீக மாந்தர்களின் வாழ்வின் ஊடாகவும், கண்டு கட்டு வாழ்ந்து பழகிக் கொண்ட அனுபவங்களின் திரட்டாகவும் இக்கவிதைகளைத் தந்துள்ளார்.

ஏழ்மதை துயரில் வாடும் மனிதர்கள், ஏமாற்றத்தைத் தரும் அறிந்தும் அறியாத முகங்கள், காலவோட்டத்தோடு எதிர்த்துப் போராடி வாழ்வை வற்றிகொள்ள முனையும் மாந்தர்கள், மன இரூட்டின் மாறாத வடிகளையெழுந்த வாழ்த் தலபைப்படும் மனித மனங்கள் என பலவற்றோடு விதமாகவும் வாழ்வின் சாத்தியப்பாடுகளை எட்டமுனையும் எத்தனங்களையென கவிதைகளில் ரஜிதா இராசரத்தினம் தந்துள்ளார்.

நாள்தோறும் பற்றாக்குறைகளோடு வாழும் மனிதர்கள் உழைப்பின் உச்சத்தை எட்ட முடியாத அவலத்தை,

“ஊழல் கவிதைகள்
ஊழல் கவிதைகள்
ஊழல் கவிதைகள்
ஊழல் கவிதைகள்
ஊழல் கவிதைகள்
ஊழல் கவிதைகள்.”

